

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9P/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113204711
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Lečko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5113204711.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Lečkom, PhD. vo veci starostlivosti o maloletú O. Z., nar. XX. 8. XXXX, trvalé bydlisko E., Ul. W. Z. č. XXXX/XX, občianky Slovenskej republiky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa matky W. Q., nar. XX. 8. XXXX, trvalé bydlisko E., Ul. W. Z. č. XXXX/XX, občianky Slovenskej republiky, právne zastúpenej JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom, so sídlom v Žiline, Námestie M. R. Štefánika č. 1, IČO: 37977091 a otca Y. Z., nar. XX. 3. XXXX, trvalé bydlisko B. č. XXX, občana M. republiky, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom v Žiline, Ul. Daniela Dlabáča č. 35, IČO: 36 806 498, o návrhu matky na udelenie súhlasu za otca, na podanie návrhu na zmenu priezviska maloletého dieťaťa, na Okresnom súde Žilina dňa 3. 5. 2019, takto

rozhodol:

I. Súd
u d e ľ u j e súhlas

za otca Y. Z., nar. XX. 3. XXXX k tomu, aby matka W. Q., nar. XX. 8. XXXX, podala návrh na zmenu priezviska maloletej O. Z., nar. XX. 8. XXXX, na priezvisko „Q.“.

II. Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka sa návrhom zo dňa 5. 5. 2017, ktorý bol na Okresný súd Žilina dňa 9. 5. 2017 domáhala, aby súd udelil súhlas za otca, aby podala návrh na zmenu priezviska maloletého dieťaťa, a to z priezviska „Z.“ na priezvisko „GREČNÁROVÁ“

2. Návrh odôvodnila tým, že maloleté dieťa má viac ako 4 roky, od septembra 2017 nastúpi do materskej škôlky. Nechce, aby ju volali Bulová, ale Grečnárová, ako jeho matku. Podľa matky je priezvisko Bulová hanlivé a poukázala na preklady priezviska v rôznych jazykoch. Otec dieťaťa nedal súhlas na zmenu priezviska.

3. Otec maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení navrhol návrh zamietnuť. Poukázal na to, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby bol udržiavaný a prehlbovaný jeho styk s biologickým otcom a taktiež pocit spolupatričnosti. Zmena priezviska môže ešte viac narušiť vzťah otca a dieťaťa. Matka dobrovoľne pri uzavretí manželstva nadobudla priezvisko Bulová a rodičia sa dohodli aj na priezvisku ich detí. Matka si musela byť vedomá toho, že ak si po rozvoze manželstva zmení priezvisko, nastane situácia, že dieťa a matka budú mať rôzne priezviská. Toto konanie považuje za účelové, v snahe pretrhnúť väzby dieťaťa na biologického otca. Dieťa si ešte neuvedomuje aké má priezvisko, priezvisko ktoré nesie, nemá žiaden vplyv na jeho vývoj. Priezvisko nie je hanlivé. Zmena priezviska nie je v najlepšom záujme

maloletého dieťaťa. Dieťa v tomto veku nedokáže posúdiť otázku zmeny priezviska, v danom prípade ide o názor matky.

4. Právny zástupca matky navrhol zmeniť priezvisko maloletého dieťaťa a poukázal na dôvody, uvedené v písomnom návrhu. Dieťa má problémy v škôlke pre rozdiel priezvisk. Bývalá manželka si zmenila priezvisko z Z. na Q. a dcére to vadí. Matka považuje priezvisko Z. za hanlivé. Aj z týchto dôvodov si zmenila ona sama priezvisko na Q..

5. Navrhovateľka - matka vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu trvá. Maloletá sa aj v škôlke vyjadruje, že by sa chcela volať Q. a tak sa aj predstavuje. Keď sa jej aj opýta psychologička W. X., ako sa dcéra volá, vždy povie že je O. Q., alebo keď ju upozorní, že je Z., tak dieťa sa na to začne hnevať a povie, že je Q.. K zmene svojho priezviska po rozvoze manželstva uviedla, že rátala s tým, že dôjde k rozdielu priezvisk, avšak nevie prečo by mala nosiť priezvisko po človeku, ktorý ju v živote podrazil. Vytvorila rozdiel medzi priezviskami, ale takto sa rozhodla.

Otec dieťaťa platí výživné podľa rozsudku tak ako má. Dlh na výživnom nemá. S dieťaťom sa stretáva nepravidelne, raz príde, raz nepríde. Nevyvíja žiadnu iniciatívu. Vzťah medzi dcérou a otcom je nulový, nekupuje jej darčeky. Stretnutie s dieťaťom prebieha tak, že otec príde pred panelák, ona s dieťaťom príde pred panelák a sú tam ticho. Trvá to tak pol hodinu - 20 minút. Otec sa s dieťaťom nerozpráva, ani dieťa otca neoslovuje. Nemá pre dieťa vytvorený žiadny program. Otec, aj keď je biologickým otcom, nie je skutočným otcom dieťaťa, lebo sa o dieťa absolútne nestará, nemá k nemu vytvorený žiadny vzťah.

6. Právna zástupkyňa otca navrhla návrh matky zamietnuť. Poukázala na to, že nie sú splnené podmienky aby bolo návrhu vyhovené. Ak aj dieťa sa nechce volať Z., je to účelový stav, ktorý vyvolala matka. Ako matka už aj povedala, je na vine ona, že vzťah medzi otcom a dieťaťom je vážne narušený. Matka úmyselne účelovo konala, a ak by došlo k zmene priezviska dieťaťa, došlo by k narušeniu, a to trvalému, vzťahu otca s dieťaťom.

7. Otec dieťaťa vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že po sobáši bývalá manželka prijala jeho priezvisko. Ani sa ho neopýtala, či by sa chcel volať Q.. So spoločným priezviskom problém nebol. Výživné platí riadne a včas. Dlhé výživné už má splatené. S dieťaťom sa stretáva podľa rozsudku súdu. Vždy sa O. prihovára. Dieťa je stále ticho. S matkou dieťaťa nekomunikuje. Keď sa dcére prihovára, nič nepovie. Rozhodol sa, že dieťaťu darčeky nebude nosiť. Vie, že by ich matka nezobrala. Na Vianoce dieťaťu nič nekúpil, ani na narodeniny, ani na meniny. Dcéru má rád a chce, aby mala priezvisko Z.. Na písomnú žiadosť matky, aby súhlasil so zmenou priezviska dieťaťa, nereagoval.

8. Kolízna opatrovníčka navrhla návrhu matky vyhovieť, pretože je v záujme dieťaťa.

9. Svedkyňa W. Z. X. vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že má v psychologickú starostlivosť maloletú O. Z.. Matka s dieťaťom ju navštevujú v ambulancii od roku 2013.

Prioritou psychoterapie nebolo riešenie zmeny priezviska dieťaťa. Keď príde matka s dieťaťom do ambulancie a diktuje údaje o mene a priezvisku dieťaťa a iné údaje, tak maloleté dieťa zareaguje, že sa nevolá Z., ale že sa volá Q.. Keď dieťa kreslí, tak sa podpisuje na výkresy Q.. Dieťa povedalo, že sa chce volať Q., lebo sa tak volá mama, starí rodičia aj rodina širšia. Keď sa jej snaží vysvetliť, že nie je Q., tak dieťa zosmutnie. Minulý týždeň označilo dieťa otca ako „ujo“.

Otec nemá vybudovaný vzťah k dieťaťu. Vedel, že príde aj dieťa do ambulancie a dieťaťu nedoniesol žiadny darček. Otec dieťa neoslovoval, bol ticho, zrejme očakáva, že bude aktívnejšie dieťa. Je to naopak, musí vyvíjať takéto aktivity dospelý človek, teda v tomto prípade otec. Rozumie tomu, že otec má negatívne skúsenosti, keď ho dieťa odmieta, ale môže využiť to, že sú v ambulancii aj v prítomnosti psychológa. Dala otcovi ponuky, čo by mohli robiť pri ďalšom sedení, napríklad čítanie, hranie hry. Otec by mal dieťa motivovať, aby malo dieťa dôvod nadviazať vzťah. Toto u otca nevidieť.

Svedkyňa uviedla, že si myslí, že dieťa po zmene priezviska túži, lebo vyrastá v prostredí, kde majú všetci priezvisko Q.. Keď dieťaťu vysvetľuje, že je Z., tak je raz nahnevaná, raz smutná. Dieťa sa bráni tomu, aby bola Z.. Dieťa nastúpi v septembri 2019 do 1. triedy základnej školy. Z praxe vie, že deti majú problémy, keď majú iné priezvisko ako napríklad matka. Potom sú aj problémy s rešpektovaním učiteľov a takéto deti sa aj podpisujú priezviskom, po ktorom túžia. Je potrebné túto vec riešiť.

Otec je vo vzťahu k dieťaťu maximálne pasívny. Nič nevymyslí a čaká, že dieťa príde a hodí sa mu okolo krku. Takýto pasívny prístup je ojedinelý.

Prípadná zmena priezviska dieťaťa nebude mať vplyv na vzťah k otcovi, ale pozitívny vplyv na psychiku dieťaťa. Vzťah otca s dieťaťom bude rovnaký, nebude to mať vplyv na formovanie ich vzťahu. O. je intelektovo zdatná, nadpriemerne vyspelá, rozumie vzťahom k starým rodičom, iným príbuzným. Keď príde do školy bude jej vadíť, že sa volá inak ako matka a budú to všetci v triede počuť.

10. Súd na pojednávaní vykonal nasledovné listinné dôkazy:

Z rodného listu dieťaťa vyplýva, že jeho otcom maloletého dieťaťa je Y. Z. a matkou W. Q..

Zo sobášneho listu rodičov maloletého dieťaťa súd zistil, že bývalí manželia sa dohodli na priezvisku a priezvisku ich detí „Z., Z.“.

Matka maloletého dieťaťa si zmenila po rozvode manželstva priezvisko na priezvisko Q..

Matka dieťaťa požiadala otca dieťaťa písomnou výzvou zo dňa 10. 4. 2017 o udelenie súhlasu so zmenou priezviska maloletého dieťaťa.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 13. 4. 2016, sp. zn. 9P 48/2013, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 30. 1. 2017, sp. zn. 9P 48/2013, v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 6. 3. 2017 a zo dňa 2. 5. 2018, sp. zn. 9P 48/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. 8. 2016, sp. zn. 7CoP 44/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 8. 2018, sp. zn. 8CoP/40/2018 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené a boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletej O. Z. tak, že maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matke a bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom, a to aj v ambulancii psychologičky W.. Z. X..

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, RPPS zo dňa 12. 4. 2019 súd zistil názory rodičov a maloletého dieťaťa, konkrétne:

- matka trvá na zmene priezviska maloletého dieťaťa, dieťa túži po zmene priezviska, podpisuje sa Q., priezvisko sa môže stať terčom posmechu na základnej škole, aj keď v materskej škole k takýmto situáciám nedochádza,

- otec so zmenou priezviska dieťa nesúhlasí, ak by k mene došlo, nevie, či by malo zmysel dcéru ďalej kontaktovať, možno by zvažoval aj prerušenie kontaktov,

- dieťa považuje za najbližšiu rodinu matku aj najbližšiu rodinu matky, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti (všetci majú priezvisko Q.), otca nevníma ako blízku osobu, má k nemu skôr odmietavý postoj, kvôli aktuálnemu priezvisku nezažíva nepríjemné situácie, jej potreba po zmene priezviska je prirodzenou túžbou byť rovnaká ako blízki členovia rodiny, dieťa sa podpisuje ako Q., ohradzuje sa pri oslovení Z., neidentifikuje sa s priezviskom otca,

- nie je možné odhadnúť, ako by prípadná zmena priezviska dieťaťa mohla mať vplyv na vzťah s otcom.

11. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Riadny výkon rodičovských práv a povinností predpokladá konsenzus rodičov vo veciach súvisiacich s týmto výkonom. Ak sa však rodičia z akýchkoľvek dôvodov nevedia dohodnúť o podstatných veciach súvisiacich s výkonom ich rodičovských práv a povinností, rozhodne o takejto spornej podstatnej veci na návrh niektorého z rodičov súd. Súd rozhodne iba o takých nezhodách rodičov, ktoré sú podstatnými vecami s výkonom ich rodičovských práv a povinností. Za podstatné pritom možno považovať aj ďalšie, v ustanovení § 35 Zákona o rodine nevymenované prípady, napríklad určenie bydliska maloletého dieťaťa, podanie návrhu na zmenu priezviska maloletého dieťaťa. Ak sa rodičia dieťaťa nedohodnú na zmene priezviska maloletého dieťaťa, súd v takomto prípade nie je oprávnený rozhodovať o zmene priezviska na návrh niektorého z rodičov, môže iba udeliť súhlas rodičovi na podanie žiadosti o zmenu priezviska.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 300/1993 o mene a priezvisku v znení neskorších predpisov, žiadosť o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého podávajú jeho rodičia, ak sú jeho zákonnými zástupcami, ako spoločnú žiadosť. Ak ide o maloletého staršieho ako 15 rokov, musia k žiadosti priložiť jeho písomný súhlas s jeho úradne osvedčeným podpisom. Ak o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého žiada iba jeden z jeho rodičov, k žiadosti priloží aj

a) písomný súhlas druhého rodiča s jeho úradne osvedčeným podpisom alebo právoplatné rozhodnutie súdu nahrádzajúce jeho súhlas, ak súhlas nedal alebo ak sa súhlas nedal získať,

b) úmrtný list druhého rodiča, ak zomrel,

c) právoplatné rozhodnutie súdu o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony druhého rodiča, ak bolo takéto rozhodnutie vydané.

12. K žiadosti o povolenie zmeny priezviska maloletého musí byť pripojený súhlas druhého rodiča. Výnimočne môže nesúhlas druhého rodiča nahradiť súd v konaní o vyslovenie súhlasu so zmenou priezviska maloletého tak, ako je tomu v tomto prípade. Musí mať však za preukázané, že pre takéto nahradenie súhlasu existujú dôležité dôvody.

13. Určiť meno a priezvisko dieťaťa patrí k právam a povinnostiam rodičov, pričom pri určení priezviska dieťaťa treba zachovať zásady, podľa ktorých určiť priezvisko dieťaťa je právom obidvoch rodičov. Maloleté dieťaťa musí mať priezvisko svojho rodiča a k zmene priezviska maloletého môže dôjsť len zákonom predpísaným spôsobom. Na povolenie zmeny priezviska nie je právny nárok a podľa ustálenej judikatúry súd súd dá súhlas na podanie žiadosti jedným z rodičov (bez súhlasu alebo proti vôli druhého rodiča) len vtedy, ak sú na to závažné dôvody, ak si rodič, ktorého priezvisko dieťa má, neplní povinnosti voči dieťaťu, neprejavuje oň záujem a zrejme stratil k nemu citový vzťah alebo z iného vážneho dôvodu (napr. dieťa vzhľadom na rozdielne priezvisko od matky a súrodenca, má problémy napr. v škôlke, v škole, pri zastupovaní dieťaťa a sprevádzaní dieťaťa pri rôznych situáciách lekár, škola, úrady a pod., ktoré samotné dieťa nevie vysvetliť, ale mu to prekáža v komunikácii s ľuďmi), nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby sa u neho udržiaval a prehlboval pocit spolunáležitosti s týmto rodičom.

14. Zmena priezviska dieťaťa je závažným zásahom do jeho práv a súd udelí súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska výlučne v prípade, ak je zmena priezviska v najlepšom záujme dieťaťa.

Samotné vzájomné odcudzenie rodičov dieťaťa nemôže byť dôvodom pre zmenu priezviska dieťaťa.

Dôležitou skutočnosťou je aj názor dieťaťa, na ktorý je súd pri tak závažnej otázke ako je zmena priezviska povinný prihliadať, samozrejme primerane jeho veku, rozumovým schopnostiam. V prípade, ak ide o dieťa útleho veku a nedokáže takúto otázku posúdiť, tak sa na názor dieťaťa neprihliada.

15. Podľa § 6 ods. 1 Zákona o mene a priezvisku zmenu mena alebo zmenu priezviska možno povoliť, najmä ak ide o meno a priezvisko hanlivé alebo ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania výsluchom navrhovateľky, otca dieťaťa, kolíznej opatrovníčky, zistenia názoru dieťaťa prostredníctvom psychologičky ÚPSVaR Žilina, RPPS, vykonaným listinných dôkazov, zistil nasledovný skutočný (skutkový) stav veci:

Rodičia pri uzavretí manželstva sa dohodli na spoločnom priezvisku, ako aj priezvisku detí: „„, Z.“. Po rozvode manželstva si matka dieťaťa zmenila priezvisko na „Q.“. S dieťaťom aj príbuznými žije v spoločnej domácnosti, kde všetci členovia rodiny majú priezvisko „Q.“. Vzťah bývalých manželov je konfliktný, neprekonali ešte rozpory z manželstva. Tento partnerský konflikt vyvolal aj pretrvávajúci rodičovský konflikt, ktorý má vplyv na až odmietavý vzťah dieťaťa k otcovi. Psychologička označila vzťah otca k dieťaťu ako maximálne pasívny, tento záver sa potvrdil aj výsluchu rodičov maloletého dieťaťa. Otec si riadne a včas plní vyživovaciu povinnosť, stretáva sa s dieťaťom podľa rozhodnutia súdu, avšak skôr formálne a krátkodobo. Nekomunikuje s matkou a ani dieťa s ním. Sám otec uviedol, že s dcérou nemá vzťah. Rozhodol sa, že dieťaťu nebude nosiť darčeky. Zvláštny je aj postoj otca k prípadnej zmene priezviska dieťaťa, keď otec konštatoval, že ak dôjde k zmene priezviska, zvažoval by prerušenie kontaktov s ním. Aj toto vyjadrenie otca ilustruje veľmi narušený vzťah otca s dieťaťom.

Súd nekonštatoval, že si rodič, ktorého priezvisko dieťa má - v konkrétnom prípade otec, neplní povinnosti voči dieťaťu, neprejavuje oň záujem a zrejme stratil k nemu citový vzťah. Narušený vzťah otca a dieťaťa nemá takú intenzitu, aby založil dôvod na udelenie súhlasu za otca dieťaťa na zmenu priezviska.

Podľa názoru súdu, priezvisko dieťaťa nie je hanlivé. Nie je ojedinelé a ani dieťa v súvislosti s ním nezažíva nepríjemné situácie. Preto tento dôvod uvádzaný matkou súd neakceptoval.

K prípadným problémom dieťaťa na základnej škole sa vyjadrila svedkyňa - psychologička W.. Z. X.. Je v tejto súvislosti potrebné prisvedčiť otcovi, že matka pri uzatváraní manželstva prijala toto priezvisko pre seba aj pre maloleté deti. Taktiež je potrebné uznať argument otca, že matka si musela byť vedomá toho, že zmenou priezviska navodí stav rozdielnych priezvisk s dieťaťom. Stav, ktorý navodila matka, však nemôže byť na ujmu dieťaťa.

17. Zmena priezviska dieťaťa je závažným zásahom do jeho práv a súd udelí súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska výlučne v prípade, ak je zmena priezviska v najlepšom záujme dieťaťa.

Samotné vzájomné odcudzenie rodičov dieťaťa nemôže byť dôvodom pre zmenu priezviska dieťaťa.

18. V konkrétnom prípade musel súd veľmi citlivo zvažovať, či sú naplnené zákonné dôvody vyhovieť návrhu matky a súčasne či je návrh matky v najlepšom záujme dieťaťa, ako aj záujem otca dieťaťa. Osobitne skúmal, či prípadná zmena priezviska dieťaťa ešte viac nezhorší, prípadne neoslabí vzťah otca a maloletej dcéry. Prejednávaná vec totiž nevykazuje „klasické znaky“, kedy sa otec o dieťa vôbec nezaujíma a neplní si ani vyživovaciu povinnosť, teda nezaujíma sa o jeho životný osud a je zrejme, že k dieťaťu stratil (prípadne ho nikdy ani nemal) citový vzťah a osud dieťaťa mu je ľahostajný.

19. Za podstatnú považoval súd skutočnosť, že maloleté dieťa sa s aktuálnym priezviskom nestotožňuje, podpisuje sa priezviskom „Q.“ a ohradzuje sa pri oslovení „Z.“. Rodinní príslušníci, s ktorými dieťa žije v spoločnej domácnosti, majú priezvisko „Q.“. Vzťah s otcom nie je rozvinutý, je skôr negatívny. Je prirodzené, že dieťa chce mať také priezvisko, ako jeho matka ku ktorej ho viažu vzájomné citové väzby, ako aj najbližší rodinní príslušníci zo strany matky. Rodinní príslušníci zo strany otca sa s dieťaťom nestretávajú. Zmena priezviska dieťaťa v tomto kontexte môže prispieť k jeho zdravému psychickému vývoju. Záujem dieťaťa má v predmetnej veci prednosť pred záujmom otca, ktorý prirodzene chce, aby dieťa malo jeho priezvisko.

20. Dôležitá pre rozhodnutie je aj skutočnosť, že dieťa si už uvedomuje rozdielnosť priezvisk a vníma ju negatívne. Podľa psychologičky je intelektovo zdatné, nadpriemerne vyspelé, rozumie vzťahom k starým rodičom a iným príbuzným. So zreteľom na vek dieťaťa, jeho intelektovú vyspelosť, súd na názor dieťaťa samozrejme prihliadol, ale nezobral ho do úvahy nekriticky, ako jediný dôvod pri rozhodovaní o návrhu matky. Rovnaké priezvisko síce vytvára istý pocit spolupatričnosti, ale pre vzťah rodiča a dieťaťa len táto skutočnosť (sama o sebe) nie je podstatná. Je na otcovi (ale samozrejme sa vyžaduje aj reálny a pozitívny vplyv matky), aby si s dieťaťom vybudoval a prehĺbil vzťah, k čomu môže napomôcť aj prebiehajúca psychoterapia. Sama rozdielnosť priezvisk budovaniu vzťahu dieťaťa a rodiča predsa nemôže brániť.

21. Skutočnosti uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, považoval súd za iné vážne dôvody, pre ktoré je aj v záujme maloletého dieťaťa, aby jeho priezvisko bolo zosúladené s priezviskom matky a najbližších rodinných príslušníkov. Preto návrhu matky vyhovel.

22. Súd však dáva do pozornosti rodičom dieťaťa, že týmto rozhodnutím otec dieťaťa svoje rodičovské práva nestráca, ani mu nie sú obmedzené, ani to neohrozuje jeho postavenie otca (predmetom konania nebolo obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavenie ich výkonu, ani priznanie rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, ani o určenie alebo zapretie rodičovstva a ani o osvojenie dieťaťa). Aj podľa názoru psychologičky, ktorá má dieťa v odbornej starostlivosti, prípadná zmena priezviska neovplyvní vzťah dieťaťa a otca ale bude mať pozitívny vplyv na psychiku dieťaťa.

23. V závere súd dodáva, že ani rozhodnutie súdu, ktorým sa nahrádza súhlas druhého rodiča so zmenou priezviska, nie je dôvodom na povoľujúce rozhodnutie správneho orgánu, ktorý vec vo vlastnej kompetencii posúdi správnu úvahou. Je preto potrebné rozlišovať medzi rozhodovaním súdu o udelení súhlasu jednému z rodičov v dôležitých veciach v rámci starostlivosti súdu o maloletých a medzi samotným rozhodovaním o zmene priezviska, ktoré do právomoci súdu nepatrí. Skúmanie podmienok podľa uvedeného ustanovenia je predmetom administratívnoprávneho konania o zmene priezviska pred správnym orgánom a súd sa v tomto konaní nimi ani nezaobera.

24. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého, žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. V konaní neboli zistené také okolnosti prípadu, kedy by priznanie trov konania bolo spravodlivé (§ 55 Civilného mimosporového poriadku). Za takúto okolnosť súd nepovažoval ani dĺžku konania o návrhu matky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolať sa, a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Žilina.

V odvolaní je potrebné:

- uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, spisová značka,
- označiť rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde prvej inštancie a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.